

۲۰۱۷/۱۰/۲۷

م. اسحاق نگارگر

از راه جنگ به نان و نوا رسیدن

هر کشور برای خود هدف های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دارد و با این هدف ها به سوی یک فردای بهتر و انسانی تر راه می پوید.

برای ملت های زنده امروز شان بهتر از دیروز و فردای شان بهتر از امروز است ولی ما مردم مشغول کشتن همدیگر استیم و کما بیش چهل سال می شود که در همین گرداب افتاده ایم، دیگران برای ما تصمیم می گیرند و دیگران ما را همانند خروس های جنگی خود به جنگ می اندازند.

برخی از این خروسان جنگی از راه جنگ به نان و نوا می رسند و طبیعت خروسانه شان جنگ را ایجاب می کند.
به قول بیدل:

مباشید از خواص جاه غافل

بجنگید ای خروسان تاجدار یست

من شعر جان اسکات را در ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۳ در صفحه خود گذاشته بودم و در این چهار سال هزاران زندگانی دیگر را بر باد دادیم.

ما به ندای خرد پاسخ نگفتیم و دست از جنگ نکشیدیم و منفعت جویان جهان نیز به ما تفنگ دادند و هنگامه این گشتار را گرم نگاه داشتند و با این حال آنانی که از حقوق بشر و کرامت انسانی سخن می گویند من لبخند تلخی بدرقه راه شان می کنم و می گویم: شما که تفنگ می فروشید و زندگی ها را باز می گیرید با حقوق بشر چه کار دارید؟

اگر غلام زر اندوزی استید کم از کم ریاکارانه فریاد زنید که جنگ خود بزرگ ترین تخلف از حقوق بشر است.

۲۶ اکتوبر ۲۰۱۷ مزار شریف نگارگر